

— Μεγαλειότατε, λέγει ὁ ἄββας Ἐδγεβορτ, ἐν τῇ νέᾳ ταύτῃ καθ' ὑμῶν ὕβρει δὲν βλέπω ἄλλο ἢ τὸ τελευταῖον σημεῖον μεταξύ τοῦ Ὑπερτάτου Ὄντος καὶ τῆς Ὑμετέρας Μεγαλειότητος.

Ὁ χριστιανικώτατος βασιλεὺς ὑπακούει καὶ τείνας τὰς χεῖρας πρὸς τοὺς δημίους.

— Πράξατε ὅ,τι θέλετε, τοῖς λέγει, θὰ πῶ τὸ ποτήριον μέχρι σταγόνας.

Τῷ δένουσι τὰς χεῖρας διὰ τοῦ ῥινομάκτρον του καὶ τῷ ἀποκόπτουσι τὴν κόμην.

Αἱ προπαρκασκευὶ περατοῦνται, ὁ Λουδοβίκος ἀτενίζει ἐπὶ στιγμὴν τὴν λαίμη-τόμον, ὁ δὲ πνευματικὸς του τῷ λέγει τὰς ἐξῆς ὑστάτας καὶ ἐνθαρρυντικὰς λέξεις:

— Ἐμπρός, υἱὲ τοῦ Ἀγίου Λουδοβίκου, ὁ οὐρανὸς σὰς περιμένει.

Ἀνέρχεται γενναίως τὰς βαθμίδας τῆς κλίμακος, ἐπειδὴ δὲ αὕτη ἦτο λίαν ὀρθία, αἱ δὲ χεῖρές του δεδεμέναι, στηρίζει τὸν ἀγκῶνα ἐπὶ τοῦ βραχίονος τοῦ Ἐδγεβορτ, ἐνῶ δὲ οὗτος γονυπετεῖ πρὸ τῆς προτελευταίας βαθμίδος τῆς κλίμακος, ὁ Λουδοβίκος διατρέχει ἐν τάχει τὸ πλάτος τοῦ ἱκρίωματος, προχωρεῖ πρὸς τὴν ἀριστερὰν αὐτοῦ πλευρὰν καὶ μὲ τὸ πρόσωπον πρὸς τὸ Κεραμεικὸν ἐστραμμένον, ἐπιβάλλει καὶ πάλιν δι' ἐπιτακτικῶν νεύματος σιγὴν εἰς τοὺς τυμπανιστάς, μὲ φωνὴν δὲ ἀκουσθεῖσαν μέχρι τοῦ *Pont-Tournant* ἐπρόφερε τοὺς ἐξῆς λόγους:

— Γάλλοι, ἀποθνήσκω ἀθῶος πάντων τῶν ἐγκλημάτων ὅσα μοὶ προσάπτουσι...

Ὁ Σαντέρ κράζει ἀπευθυνόμενος πρὸς τοὺς δημίους:

— Μὴ τὸν ἀφίνετε νὰ ὀμιλῇ.

Τινὲς ἐκ τοῦ λαοῦ ἀνακράζουσι:

— Χάρις! χάρις!

Ζωηρὰ κινήσεις ἐκδηλοῦται μεταξύ τῶν πέριξ τῆς λαίμητόμου πολιτῶν.

Πολλοὶ ζητοῦσι ν' ἀφεθῇ ὁ Λουδοβίκος ἐλεύθερος νὰ ὀμιλήσῃ· οἱ πλεῖστοι ἀνθίστανται παροτρύνοντες τοὺς δημίους εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τοῦ καθήκοντός των. Ὁ Σαντέρ διατάττει καὶ πάλιν τὴν τυμπανοκρουσίαν, ἥτις ἐπαναλαμβάνεται ἄνευ διακοπῆς πλέον. Οἱ ὑπῆρέται τῶν δημίων ῥίπτανται ἐπὶ τοῦ Λουδοβίκου, ὅστις ἄνευ οὐδεμιᾶς ἀντιστάσεως ὀδηγεῖται εἰς τὸ μέρος, ἐνθα ἔμελλε νὰ προσδεθῇ. Ἐνῶ δὲ τῷ ἔθετον τοὺς ζωστήρας, ἐπρόφερει ἰσχυρὰ τῇ φωνῇ καὶ λίαν εὐκρινῶς τὰ ἐξῆς:

— Συγχωρῶ τοὺς φονεῖς μου, παρκαλῶ τὸν Θεὸν ἵνα μὴ τὸ αἷμα, ὅπερ χύνετε, ἐπιπέσῃ κατὰ τῆς Γαλλίας. Καὶ σύ, λαὲ δυστυχῇ...

Ἦσαν αἱ τελευταῖαι τοῦ λέξεις.

Ἦτο ἡ δεκάτη καὶ 42 λεπτά.

Ὁ πέλενυς κατὰπίπτει καὶ—φρικώδης λεπτομέρεια!—βεβαιοῦται ὅτι οὐχὶ ὁ λαίμῳ, ἀλλὰ τὸ ἥμισυ τοῦ κρανίου καὶ ἡ σιαγὼν εἰδεχθῶς κατακόπτονται! Ἐνῶ δὲ οἱ ἄνθρωποι τῆς Δημοκρατικῆς ἐξετέλουν οὕτω τὰς ἐργασίας των, ὁ ἄνθρωπος τοῦ Θεοῦ γονυπετῆς ἐπὶ μιᾶς τῶν βαθμίδων τῆς κλίμακος τῆς λαίμητόμου προσήνετο ἀναγινώσκων τὰς εὐχὰς τῶν ἀγωνιῶντων.

Μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς θανατικῆς ποινῆς, κατῆλθε καὶ ἔνευσε πρὸς τοὺς στρα-

τιώτας, οὔτινες ἀποκαλύψαντες τὴν κεφαλὴν τῷ ἥνοιζαν δίοδον καὶ ἐγένετο ἄφρακτος ἀναμιχθεὶς μετὰ τοῦ πλήθους.

Ἡ βασιλοκτονία ἤδη ἐξετελέσθη. Εἰς τῶν δημίων, ὁ νεώτερος, λαβὼν τὴν κεφαλὴν τοῦ βασιλέως ἀπὸ τῆς κόμης ἐδείκνυν ἐπανειλημμένως εἰς τὸν λαὸν καὶ τὰς τέσσαρας πλευρὰς τοῦ ἱκρίωματος. Εἰς τὸ θέαμα τοῦτο ἀκούονται φωναὶ τινες,

— Ζήτω ἡ Δημοκρατία!

Εἴτα αἱ φωναὶ πολλαπλασιάζονται, βαλλόμεναι ἀφ' ὅλων τῶν σημείων τῆς Πλατείας τῆς Ἐπαρστάσεως· ἐπαναλαμβάνονται δὲ καθ' ὅλον τὸ μῆκος τῆς προκυμίας:

— Ζήτω ἡ Δημοκρατία! Ζήτω ἡ Ἐλευθερία! Ζήτω ἡ Ἰσότης! Ἀπολεσθήτωσαν οὕτως οἱ τύραννοι πάντες!

Οἱ πῖλοι τίθενται ἐπὶ τῶν λογχῶν καὶ τῶν τυφεκίων, οἱ πολῖται ἀσπάζονται ἀλλήλους· ἄλλοι ἀλληλοκρατούμενοι χορεύουσι περὶ τὸ ἱκρίωμα.

Τὸ παραδειγμα μεταδίδεται καὶ χορεύουσι μέχρι τῆς ἄκρας τῆς γεφύρας τῆς Ἐλευθερίας καὶ εἰς πολλὰ σημεία τῆς Πλατείας.

Οἱ μαθηταὶ τοῦ σχολείου τῶν Τεσσάρων Ἐθνῶν, οὔτινες παρίστανται μακρόθεν μάρτυρες τοῦ εἰδεχθῶς τούτου θεάματος, ἀνυψοῦσι τοὺς πῖλους κράζοντες:

— Ζήτω ἡ Δημοκρατία!

Ἐν τῷ μεταξύ τούτῳ, χωροφύλακες καὶ ἐθνοφύλακες συνησιπόμενοι βιάπτονται τὸν σίδηρον τῶν λογχῶν των καὶ τὴν λεπίδα τῶν ξιφῶν εἰς τὸ πρὸ μικροῦ ῥέυσαν αἷμα. Πολλοὶ ἀξιωματικοὶ τοῦ Μασσαλιωτικοῦ Λόγου βρέχουσιν εἰς τὸ αἷμα ἐκείνο φακέλλους ἐπιστολῶν, τὰς ὁποίας ἀκολουθῶς, διερχόμενοι τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ἐπὶ κεφαλῇ τῶν στρατιωτῶν, ἔθετον ἐπὶ τῆς αἰχμῆς τῶν ξιφῶν των καὶ ἐκίνουν κράζοντες:

— Ἰδοὺ αἷμα τυράννου!

Ἀνὴρ τις ἀναβὰς ἐπὶ τοῦ ἱκρίωματος ἐβύθισε τὸν γυμνὸν βραχίονά του εἰς τὸ αἷμα τοῦ τυράννου. Εἴτα ἐπλήρωσε τὴν χεῖρα αἵματος, καὶ διὰ τῶν δακτύλων τρεῖς ἐρράντισε τοὺς παρεστώτας, συνωστιζομένους περὶ τὸ ἱκρίωμα, ὅπως ἕκαστος αὐτῶν δεχθῇ ἐπὶ τοῦ μετώπου μίαν σταγόνα.

— Ἀδελφοί, ἔλεγεν ὁ ἄνθρωπος οὗτος ῥαντίζων, ἀδελφοί, μὰς εἶπον ὅτι τὸ αἷμα τοῦ Λουδοβίκου Καπέτου θέλει πέσει ἐπὶ τῆς κεφαλῆς μας· ἄς πέσῃ λοιπόν! Τοσάκις ἤδη ὁ Λουδοβίκος Καπέτος ἔπλυνε τὰς χεῖράς του εἰς τὸ ἰδικόν μας αἷμα. **Δημοκρατικοί, τὸ αἷμα βασιλέως φέρει εὐτυχίαν!**

Ὁ ὄχλος εἶνε ἀείποτε οὕτως ἀκόρεστος· συνωθεῖται ὅπως ἕκαστος βάψῃ τὴν ἄκραν τοῦ δακτύλου, τὸ ῥινόμακτρον, μίαν γραφίδα, τεμάχιον χάρτου ἐν τῷ αἵματι.

Εἰς ῥακενδύτης τὸ θέτει εἰς τὴν γλῶσσάν του, καὶ λέγει:

— Οὐφ! τί ἀλμυρὸ!

Νεανίας δὲ τις, ὅστις ἐφαίνετο ξένος, Ἀγγλὸς ἴσως, ἔδωκε δεκαπέντε φράγκα εἰς τινὰ πῆδα, παρκαλῶν αὐτὸν νὰ βάψῃ ἐν ὥρῳ ῥινόμακτρον εἰς τὰ ἐναπολείφθητα ἔχνη τοῦ αἵματος.

Εἰς τῶν ὑπηρετῶν τοῦ δημίου, κύπτων ἀπὸ τοῦ ἱκρίωματος, διανέμει πωλῶν δεσμιδῆς ἐκ τῶν τριχῶν τῆς κεφαλῆς τοῦ βασιλέως· ἡ ταϊνίχ, ἥτις τὰς συνεκράτει, ἐπωλήθη ἀντὶ δέκα φράγκων.

Ἐτερος ῥακενδύτης, ὅς ἐκ καλούμενος, ἀνέρχεται καὶ οὗτος ἐπὶ τοῦ ἱκρίωματος, θέτει ἐπὶ τῆς ἄκρας μιᾶς λόγχης τὸ φόρεμα τοῦ Λουδοβίκου ἸΣΤ' καὶ κράζει πρὸς τὸ πλῆθος:

— Ἰδοὺ φόρεμα τυράννου!

Ἀμέσως τὸ φόρεμα κατασχίζεται εἰς μικρὰ τεμάχια, ἕκαστος δὲ σπεύδει νὰ λάβῃ μέρος αὐτοῦ· ὁ πῖλος τοῦ βασιλέως εἶχε μείνει ἐπὶ τῆς πρώτης βαθμίδος τῆς λαίμητόμου καὶ οὗτος ἐπίσης κατασχίζεται καὶ τὸ πλῆθος διαμφισβητεῖ τὰ τεμάχιά του.

Μικρὸν κατὰ μικρὸν τὸ πλῆθος διαλύεται· ἡ ἀπὸ τῆς πρωίας ἐπικρατοῦσα ὁμίχλη ἔτι μάλλον συμπυκνοῦται· τὰ ἐργαστήρια, τὰ καταστήματα, τὰ ἐργοστάσια εἶνε κλειστά, τινὰ δ' ἐξ αὐτῶν μόνον ἀνοίγονται μετὰ μεσημβρίαν, ὡς κατὰ τὰς ἐορτασίμους ἡμέρας αἱ περιπολῖαι δὲν ἐπυσαν διατρέχουσιν τὰς ἐρήμους σχεδὸν ὁδοὺς, ὧν ἡ σιγὴ διεκόπτετο μόνον ὑπὸ τῶν αἰμοχαρῶν κρυγῶν ἀθλίων τινῶν ὄντων.

Καὶ ὅμως μ' ὅλους τοὺς ἀγρίους τοὺς ἐρεθισμούς, μ' ὅλας τὰς ἀποτροπαίας αὐτὰς σκηναίς, τὰς ἀνελιχθείσας ἐν τισὶ μόνον καφενεῖοις καὶ οἶνοπωλείοις, ἡ πόλις τῶν Παρισίων διετήρησε καθ' ὅλην τὴν ἡμέραν πένθιμον καὶ σοβαρὸν ἦθος.

Τὸ ἐσπέρας ἡνοίχθησαν μὲν τὰ θέατρα κατὰ τὴν συνήθειαν, ἀλλ' ἔμειναν κενά. Εἰς ἐν μόνον, ἐξ ἐκείνων ἅτινα προσελκύουσι συνήθως πλειοτέρους θεατὰς, δὲν ὑπῆρχον οὐδὲ τριάκοντα ἄνθρωποι.

Ἐπῆλθε τέλος ἡ νύξ ἐφαπλώσασα ἐπὶ τῆς πόλεως τὸν μέλανα αὐτῆς πέπλον. Ὅποια θλίψεις! ὅποια ἀγωνία ἐντὸς τῶν σιγῆλων τούτων οἰκιῶν, τῶν ὁποίων τὰ πρᾶθυρά εἰσιν ἐρημητικῶς κεκλεισμένα; Πόσοι πατέρες, πόσοι μητέρες οἰκογενειῶν, πόσα τέκνα συνεμέρισθησαν τὰς θλίψεις γυναικῶν καὶ τέκνων, ἅτινα κατὰ τὰς τρομερὰς αὐτὰς ὥρας ἐστένχζον ἐν τῷ πυργῷ τοῦ *Τέρπιον*;

Ἐγνώσθη ὅτι στρατιωτικὸς τις παρασημοφόρος τῆς *Λεγεῶνος* τῆς *Τιμῆς* ἀπέθανεν ἐκ θλίψεως, ἅμα μαθὼν τὴν καρατόμησιν τοῦ βασιλέως.

Γυνὴ τις ἐρρίφθη ἐν τῇ ἀπελπισίᾳ τῆς εἰς τὸν Σηκουάναν.

Ὁ βιβλιοπώλης Βάντ, ἄλλοτε ὑπάλληλος τοῦ *Menus-Plaisirs*, παρφερόνησε.

Κουρεὺς τις, ἐνθερμὸς βασιλικός, ἀπέκοψε τὸν λαίμῳ του διὰ ξυραφίου.

Ἡ μήτηρ τοῦ Καρόλου δὲ Ἀλζαρδιέρου, μονάζουσα εἰς *Choisis-le-Roi*, ὅτε ὁ υἱὸς τῆς ἐπανῆλθεν ἐκ Παρισίων φέρων ἐπὶ τῆς ἀπόσυντεθειμένης φυσιογνωμίας του τὴν εἰδησιν τοῦ θανάτου τοῦ βασιλέως, ἔπεσεν ἀμέσως νεκρά! Σ.

ΠΑΡΑΚΑΛΟΥΝΤΑΙ οἱ κκ. συνδρομηταὶ ἡμῶν νὰ ἀποστείλωσι τὴν συνδρομὴν αὐτῶν πρὸς τὴν Διεύθυνσιν, ἢ νὰ πληρώσωσιν αὐτὴν τοῖς κκ. ἀνταποκριταῖς ἡμῶν. Η ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ